

1723.

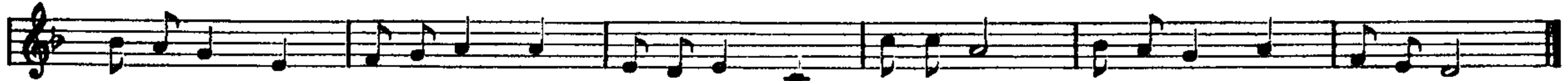
Z Petrovic a Ratiboře

A kdy pů - jdu ko - le tych vrat, kaj sme spo - lem sta - va - li, zpo-mnim ja si

na ty slo - va, co sme spo - lem mlu - vi - li. Ach, Bo - že můj vše - mo - hu - ci,

ně-daj že mi te-ho vě - cej, vel-ku bo - lesť v srdci mam, že cě věc ně - u - hli-dam.

A kdy půjdu kole tych vrat,
kaj sme spolem stavali,
zpomnim ja si na ty slova,
co sme spolem mluvili.

Ach, Bože můj všemohuci:
Nědaj že mi teho věcej,
velku bolesť v srdci mam,
že cě věc něuhlidam.

1724.

Z Horních Bojanovic

Kle - če - la má mi - lá, kle - če - la, ho - re do mě - sí - čka hle - dě - la, po - dí - vé se,

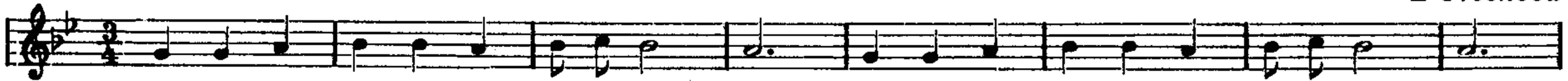
sy - ne - čku, po - dí - vé, aj, jak je ten mě - sí - ček kr - va - vé.

Klečela má milá, klečela,
hore do měsíčka hleděla:

Podívé se, synečku, podívé,
aj, jak je ten měsíček krvavé!

1725.

Z Ořechova

Le - sti řa, sy - ne - čku, hla - va bo - lí, u - važ si li - ste - ček ja - bo - ro - vý;

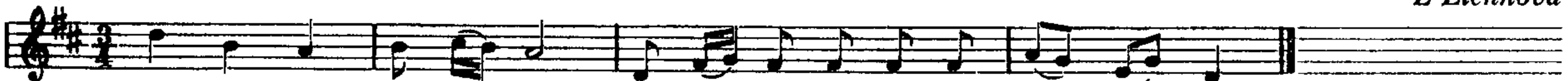
bu - de - li ti na - plat, u - važ si ho dva - krát, ten li - ste - ček ja - bo - ro - vý.

Lesti řa, synečku, hlava bolí,
uvaž si listeček jaborový;
bude-li ti naplat,

uvaž si ho dvakrát,
ten listeček jaborový.

1726.

Z Lichnova

Pod mě - stem Štram - ber - kem, ža - la tam tra - vi - čku ze - le - nu.

Pod městem Štramberkem,
žala tam travičku zelenu.

Všeckých pět požala:
»Moja panimamo, felčara.«

Dy travičku žala,
všeckých pět prstů si požala.

Felčara mladeho,
to každou hodinu jineho.